

Chtěli jsme ukázat, že není nedotknutelný, říkají studenti, co Vrabela polili barvou

slisty.cz/chteli-jsme-ukazat-ze-neni-nedotknutelný-říkají-studenti-co-vrabela-polili-barvou

Jakub Hříbek

25. ledna 2023

Minulou sobotu se na pražském Václavském náměstí konala další z řady antisystémových a protivládních demonstrací svolávaných proruskými konspirátory. Během následného pochodu k Úřadu vlády polili dva studenti hlavního organizátora a tvář českých dezinformátorů Ladislava Vrabela vodou se žluto-modrou barvou. V rozhovoru pro Studentské listy vysvětlují svůj záměr a popisují dění, které kamery ani média nezachytily.

Demonstrace pořádané Vrabelem v uplynulých měsících navštěvují desítky tisíc lidí. Organizátor na sociálních sítích vybírá od svých fanoušků peníze, které ovšem nepřiznává svému insolvenčnímu správci, na jehož návrh soud Vrabela v lednu poslal do konkurzu.

Na demonstracích vystupují čelní představitelé české proruské a dezinformační scény jako jsou Jakub Netík, pravomocně odsouzení Patrik Tušl a Tomáš Čermák, nebo bývalý poslanec Lubomír Volný. Na pódiu se střídají i zástupci hnutí Trikolorá, komunistů či různých pravicově i levicově orientovaných extremistických spolků.

Při sobotním pochodu k sídlu české vlády, jenž následoval po manifestaci na Václavském náměstí, polili dva studenti maturitního ročníku z pražské střední školy – Kateřina D. a Anton K. (redakce úplné identity zná, na žádost aktérů je však neuveřejňuje) – Vrabela žluto-modrými temperovými barvami rozpuštěnými ve vodě. Nyní se rozhodli svůj čin v rozhovoru pro Studentské listy vysvětlit.

Není žalobce, není soudce

Proč jste se rozhodli polít organizátora protivládních demonstrací Ladislava Vrabela barvami ukrajinské vlajky?

Anton: Přestože se pan Vrabel snaží vydávat své názory za ty z druhé strany názorového spektra, ve skutečnosti to tak není. To, co říká, by naše společnost neměla tolerovat. My jsme se mu rozhodli ukázat, že není nedotknutelný. Mohli jsme si stoupnout k Národnímu muzeu s plakátem nebo ukrajinskou vlajkou, ale tam bychom se setkali jen s nadávkami typu „jste kolaboranti“, přestože kolaboranti jsou právě lidé okolo Vrabela.

Kateřina: Už jsme nemohli přihlížet tomu, jak neustále šíří dezinformace a nikdo s tím nic nedělá. Doteď po jeho projevech následovala jen letmá vyjádření na internetu, a to bylo všechno.

Anton: Pana Vrabela nějaké reakce na internetu nezajímají. Podobně jako SPD narazil na zlatou žílu, díky které od svých příznivců vybírá velké finanční prostředky. Buďme upřímní, právě peníze jsou hlavním důvodem, proč to všechno dělá.

Vrabel byl na pochodu k Úřadu vlády polít modro-žlutou barvou

Слава Україні! Героям слава! pic.twitter.com/BNRsQmGQzC

— Barbora Mercury (@MercuryBarbora) January 21, 2023

Když hovoříte o lidech, kteří u každé demonstrace pana Vrabela stojí u budovy Národního muzea a vyjadřují svůj nesouhlas s demonstranty pod pódiem a setkávají se s nadávkami, není právě tato forma protestu demokratičtější? Máte pocit, že to ve srovnání s „lidmi u Muzea“ bylo nějak jinak po tom, co jste udělali vy?

Anton: Kdybych ty lidi konfrontoval se svým názorem, například že Ukrajina byla napadena Ruskem bez jakéhokoli důvodu, začnou na mě křičet a je velká šance, že na mě zaútočí. Dialog pro ně neexistuje, je pro ně zbytečným, jelikož ho neumí vést. Potřebují čin. My jsme zvolili nejvíce a zároveň nejméně násilnou formu protestu, která má velký symbolický význam. Činy jsou někdy víc než slova.

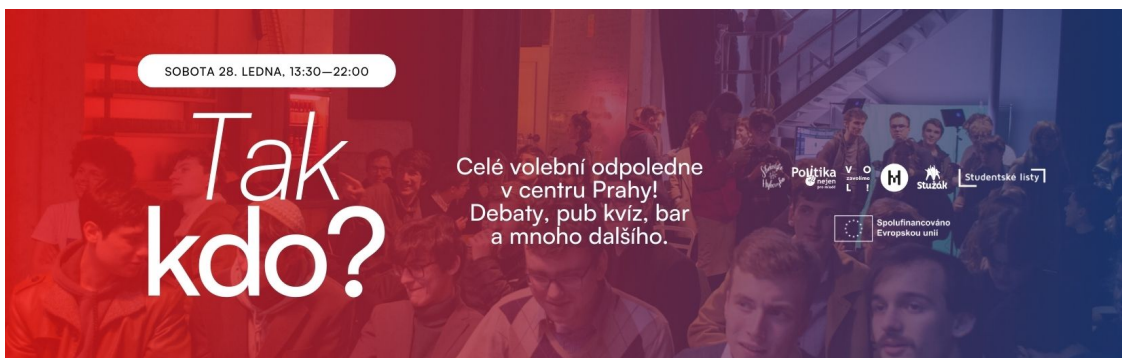
Vrabel byl po konci demonstrace, respektive pochodu k Úřadu vlády, zadržen pro podezření ze šíření poplašné zprávy. Není to právě právní stát, který má případně trestat společensky škodlivé chování?

Anton: Já to neberu jako trestání, ale spíš projevení mého názoru. Máte pravdu, použil jsem neverbální, řekněme aktivistickou formu. Ale necítím se jako soudce. Plně respektuji cizí názory, pokud se zakládají na faktickém základu. Jeho „názory“ jsou čisté výmysly.

Kateřina: Já to vnímám stejně, jako projevení vlastního názoru.

Jak byste hodnotili situaci, kdyby se někdo podobně zachoval k reprezentantům názorů, jež jsou vám blízké?

Anton: Pokud by se jednalo o podobný akt, který reálně neublíží a rád bych zmínil, že jsme panu Vrabelovi nikterak neublížili, pak si myslím, že je to v pořádku.

Rozumím-li tomu správně, tak to, co jste udělali, považujete za přijatelné vyjádření názoru, přesto, že se v demokratických společnostech nejedná o normu?

Anton: Uznávám, že není vhodné, aby se podobné činy staly v demokratické společnosti normou. Považovali jsme za nutné poukázat na tento, podle nás společností přehlížený, problém.

Demonstrace se konají od září. Co bylo finálním faktorem, který vás donutil k tomuto činu nyní?

Kateřina: Hlavním faktorem byly dezinformace, které se začaly stupňovat a masivně šířit. Proto jsme se chtěli vyjádřit, probudit některé lidi ze snu a ukázat, že to, co říká, není pravda.

Anton: Upřímně řečeno, nejsem naivní, abych si myslel, že když těm lidem poliju hlavního vůdce, tak se najednou všichni proberou a otevřou oči. Brali jsme to jako formu upozornění na jeho osobu a narušení jeho „archy osobnosti“. To si myslím,

že se povedlo. Když se podíváte na video, které vše zachytilo, tak Vrabel se najednou zasekl, pochopil, že není nedotknutelný.

Na videích, která skutek zobrazovala a začala se šířit na sociálních sítích, jsme neviděli pokračování. Co se stalo následně, když jste začali od davu demonstrantů utíkat?

Kateřina: Chvíli jsme se zasekli, mohl za to asi adrenalin, který jsme měli na maximu. Anton mě vzal za ruku a utíkali jsme přílehlou ulicí. Za námi se vydalo několik Vrabelových příznivců a taky členové antikonfliktního týmu. Právě jedna členka antikonfliktního týmu dokázala zastavit jednoho muže, který za námi stále běžel a nám řekla, abychom běželi dál, protože záhy se objevila další velká skupina, co nás chtěla dohonit a ona měla strach, aby nás nenapadli.

Anton: Pan Vrabel po incidentu začal šířit spoustu dezinformací, které bych rád dementoval. Například, že mě Vrabelův kamarád držel za ruku, policie nás roztrhla a nechala mě utéct. To není pravda, žádná asistence policie neproběhla. Pan Vrabel se to snaží ilustrovat tak, že mne policie nechala utéct, což je lež. Krásně to ilustruje fungování jeho světa a to, jak překrucuje pravdu.

Potom jste se ale policii sami přihlásili.

Anton: Po uplynutí nějaké doby jsme se znovu dostali k pochodu, šli jsme před ním, a v ten moment na nás upozornili lidé z davu a teprve tehdy nás policie zkontaktovala. Na místě se pan Vrabel snažil vyčíslit škodu na 15 000 korun, což bylo směšné a zjevně chtěl docílit toho, aby policie náš skutek kvalifikovala jako trestný čin.

Jak se k řešení stavila policie?

Anton: Odvezli nás k výslechu, kde jsme vše vysvětlili a doznali jsme se, neměli jsme proč zapírat.

Kateřina: Nakonec bylo vše vyhodnoceno jako přešůpek proti majetku a proti občanskému soužití, takže vše bude řešit magistrát.

Když jsou oni

Před rozhovorem jste zmiňovali, že jste se několika předchozích demonstraci zúčastnili jako pozorovatelé, zároveň jste strávili čas i ve zmiňovaném sobotním pochodu k Úřadu vlády. Jak na vás tato skupina lidí působila?

Kateřina: Chvílemi jsem cítila strach. Ti lidé jsou velmi agresivní, nejvíce se to projevilo, když jsme procházeli okolo Národního muzea, kde byli lidé s ukrajinskými vlajkami. V několika momentech to bylo skutečně děsivé.

Anton: V jejich jádru je vlastně společnost uvnitř společnosti. Přestože nás neznali, okamžitě nás stahovali mezi sebe. Je to velmi ucelená, propojená tlupa, která cílí zvířecím způsobem na nejnižší lidské pudy.

Z videa je možné zachytit reakce demonstrantů, kteří vás nazývali jako „Banderovce“ a dále na vás vulgárně útočili. Dočkali jste se z jejich strany ještě jiných útoků?

Oba: Útoky byly velmi rozmanité. Údajně jsme měli být zaplacení, mělo se jednat o politickou agitaci, a potom se útočilo samozřejmě na náš vzhled a podobně.

Anton: Překvapilo mě, že někteří naráželi také na můj původ, takže výjimkou nebyl ani rasismus.

Zaznamenali jste naopak reakci části veřejnosti, která se staví proti Vrabelovým demonstracím?

Oba: Objevilo se i mnoho lidí, kteří nám psali, že jsme odvážní, a dokonce nám nabízeli, že v případě většího finančního postihu jsou připravení nám pomoci i touto cestou.

Hodláte v obdobných aktivistických činech pokračovat?

Kateřina: Rozhodně už nikoho nebudeme polívat kýblem s barevnou vodou. Ale v budoucnu jsem připravená třeba s transparentem zase vyjádřit svůj názor.

Anton: Já si půjdu při další příležitosti znovu stoupnout s transparentem či vlajkou k Národnímu muzeu.

KOMENTÁŘ: Češi milují knihy a potřebují znát pravidla. Politici to vědí a umějí toho využít

23.08.2021

KOMENTÁŘ: Neproloužení nouzového stavu je špatnou zprávou o českých politicích. Neumějí se dohodnout

12.02.2021

Politická gramotnost – SPD

18.04.2019